

ХАЙНРИХ БЬОЛ КРАЙ МОСТА

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

Закърпиха ми нозете и ми дадоха работа, която мога да извършвам седнал: броя хората, минаващи по новия мост. Доставя им удоволствие да доказват усърдието си с числа, просто се опияняват при вида на това безсмислено нищо, съставено от няколко цифри. И ето че по цял ден, да, по цял ден като часовников механизъм мърдам беззвучно устни и трупам бройка след бройка, та вечерта да им подаря триумфа на едно число.

Лицата им засияват, когато им съобща резултата от моята смяна и колкото по-голямо е числото, толкова по-ярко сияят. Но имат основание да си лягат доволни, понеже хиляди и хиляди хора дневно минават по техния нов мост...

Статистиката им обаче е невярна. Съжалявам, но е така. Аз съм човек, на когото не може да се разчита, въпреки че умея да създавам впечатление за порядъчност.

Тайно ми доставя радост от време на време да премълчавам някого, а после, в мигове на състрадание, да им подарявам неколцина в повече. Тяхното щастие е в моите ръце. Когато съм ядосан, когато нямам цигари, посочвам само средната бройка, понякога дори по-малко и от средната. А когато сърцето ми тупка, когато съм радостен изливам великодушието си в петцифрено число. Това ги прави тъй щастливи! Всеки път направо изтръгват сведението от ръката ми, очите им блестят, тупат ме по рамото. Без нищо да подозират! След това започват да умножават, да делят, да пресмятат в проценти, сам не зная какво. Изчисляват колко хора минават по моста за една минута днес и колко ще са минали за десет години. Те са влюбени в глаголното бъдеще, бъдещето време е тяхната специалност. Все пак съжалявам, но сметката им е невярна...

Когато по моста мине моята малка любима — а тя минава два пъти дневно, — сърцето ми просто замира. Неуморното тупкане на сърцето ми направо секва, докато тя не завие по алеята и не се изгуби от погледа ми. И всички, които в това време прекосяват моста, остават ненанесени. Тези две минути принадлежат на мен, само на мен и никой не може да ми ги отнеме. Също и вечер, когато тя се завръща от своя сладоледов бар и по отсрещния тротоар отминава покрай безмълвната ми уста, която трябва да брой, да брой — сърцето ми отново замира и аз се връщам към броенето едва когато очите ми вече не я виждат. А всички, които са имали щастието да се изнижат през

тези минути пред слепия ми взор, не влизат във вечността на статистиката: мъжки сенки, и женски сенки, нереални същества, които няма да маршируват в бъдещето време на статистиката.

Ясно е, че я обичам. Но тя не знае нищо, а пък и аз не бих искал да го узнае. Не бива и да подозира по какъв ужасен начин проваля всички изчисления, нека все тъй безгрижно и невинно крачи с нежните си нозе и развява дългата си кестенява коса към сладоледовия бар и нека там я дарят с много бакшиши. Обичам я. Съвсем ясно е, че я обичам.

Неотдавна ме подложиха на проверка. Колегата, който седи от другата страна и брой автомобили, ме предупреди навреме и аз дяволски внимавах. Броях като луд, едва ли един километражен уред би броил по-добре. Самият главен статистик бе застанал от другата страна на моста и после сравни своя резултат, получен за един час, с моя. Имах само една бройка по-малко от него. Беше преминала моята малка любима, а аз за нищо на света не бих допуснал това красиво създание да бъде пренесено в бъдещето време; тази моя малка любима не бива да бъде умножавана и делена и превърната в някакво процентно нищо. Сърцето ми се раздираше, когато трябваше да продължа броенето, без да мога да я изпратя с поглед. На колегата отсреща, който брой автомобили, бях страшно благодарен. Отнасяше се направо за моето съществуване.

Главният статистик ме потупа по рамото и заяви, че съм способен, благонадежден и верен.

— Грешка от една бройка на час не е голяма — каза той. — И без това прибавяме известен процент за евентуални пропуски. Ще предложи да ви преместят да броите конските каруци.

Конските каруци, естествено, са царска работа. Конските каруци означават безподобно безделие. На ден минават не повече от двайсет и пет конски каруци, а да прехвърляш в мозъка си по една цифра на половин час е истинско безгрижие. Да, конските каруци са нещо чудесно. Между четири и осем часа движението на конски каруци по моста изобщо е забранено, така че ще мога да се разхождам или да отивам в сладоледовия бар, ще мога дълго да я гледам или дори да я поизпращам, когато си тръгва за къщи — моята малка непретроена любима...

1950

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.